

Publicerad 2020-10-23 10:56 av Solstrale

Solstrale...

filosoferar kring människan och poesin

Att vara människa och att få vara lika fri

som ett ord och få ingå i vilket sammanhang som helst...

Det symboliska...

Det ordagranna...

Det mänskliga...

... filosoferar kring vad det är att vara poet...

Dockspelaren hänger dem runt sitt hjärta... Han marionetterar sina känslor...

Halsen blottas, strupen där hugget kan träffa... Den fulla kraften talet ger kommunikationsvägar mellan huvud-kroppen... En mottagare som lyssnar med alla sina sinnen... Tar intrycket med sig in i fantasin...

Dockspelarens dockor, marionetterna, får liv, levandegörs och blir levande... Han blåser liv i dem... Hjärtats närvaro i allt... Det slår för oss hela vårt liv... Dockspelaren kan bytas ut... Blir det då en ny anda, ande eller tanke som styr marionetterna?... Vi får en ny stadsminister, president eller kung... Kanske får vi en ny chef eller byter partner... Men även att få ett barn är att ställas inför ett nytt styre...

Denna medvetenhet i känslorna, äkta kärlek, äkta känslor som förmedlar budskap... Dem alla människor i publiken vill förverkliga sina drömmar... Dockspelaren kan välja liv åt marionetterna... Vill vi ha en egen dockspelare där vi är marionetten... Där någon dikterar vad vi ska göra hur vi skall föra eller röra oss... Är det en trygghet... Eller väljer vi en Gud som vi ger den rollen... Att leda oss och ge oss form på tillvaron... Spekulative tankar ska de läggas ut till försäljning... Liksom ett hus fullt av drömmar och livsspår... En mäklare som värderar och säljer sitt objekt...

Kan vi omsätta våra spekulationer om livet, andras liv och framtiden i en bok... De förlagda poeterna...

Samtidigt marionett samtidigt fri... Men under sina egna vingar och under sitt eget diktande... Diktandet som kan ikullkasta poeten nu när allt redan är gjort... För är det redan gjort... Är boken stängd eller öppen... Är boken en portal till framgång eller ett hål ned till undergång...

Kan en poet bli en dockspelare eller en marionett... Är en poet som fått Nobelpriset nu en annan poet än den först trodde... Dyrkan av ordets frihet att få bo ihop i en mening tillsammans med vilket annat ord som helst... Poetens marionett orden... Ska man "Besegra" ta itu med hybrisen och styra marionetten ut ur rummet... Allt för att bevara ansatsen ingången till den första boken... Det är källan...

Livet uppenbarelsen av det som poeten sätter ord på... Det vackra eller det vanskapta... Eller det som är både och, både vackert och avskyvärt... Att radera ordens maktstrukturer och plocka ned dem till en kärnfull dikt... En hel roman kan rymmas i några väl valda ord... Upptäckten som frigjorde de där orden... Kan man skåda in i framtiden eller få kontakt med historien samtidigt... Då är det diktaren som kan...

Ordens formel blir kvar i ett avtryck i historien... Där med parafrasering och pendangen som verktyg kan poeten flyga med ljusets hastighet mot framtiden... Dramatik eller stillsam gråt i läsarjagets intryck... Poeten är Dockspelaren läsaren marionetten... Vi fångas eller låter oss fångas av orden när vi läser...

Vi påverkas av att möta detta kärnfulla... Det som går rakt in och aldrig överger oss... Dikten kan bli en mor i dockspelarens marionettuppsättning... När världen är kaotisk och våldsamt då är poesin till stöd... Dikten är minnet och den som minns kan skalda och recitera till tröst för andra... Det blir att omvandlas istället för att krossas i den stunden... Liksom visdiktare med melodierna förstärker kraften... Som en vass kniv skär de orden med den tonen bort smärtans grund... Och själen förlöser energi att uthärda livets mörker...

En slags Gud människan behöva utse, något att upphöja och själv upphöja sig själv i... Detta inte för att förminska sig själv eller andra, utan för att medvetandegöra de allomfattande... Synliggöra allt i livet som berör var människa och varelse på jorden... Detta kanske en åminnelse om att vara rädd om varandra eller strävan mot något och att forma sitt liv i kärlek... Om man så är Dockspelaren eller marionett...

Detta att skriva poesi är i grunden en form av nödvändighet... I urminnes tider hade människor inget papper, penna eller ens kunde de skriva... Dockorna och spelaren fann med inlärd fraser, metaforer och liknelser vägen tillbaka till berättelsen om livet... Marionetteatern är inte "en" teater... Dockan är inte "en" docka... Dockspelaren är inte "en" dockspelare... Vi är som människor alla delar i det där... Teater, spelare och berättelsen... När vi tar emot bildar vi oss en saga... Sagan ger vi en mening... Meningen får en själ... Själen känner sig manad att besjåla oss med insikten... Insikten om livet...

Detta är vad det är att vara född till poet... Det är att vara medveten om människans innersta önskan... Att vara människa och få vara lika fri som ett ord och få ingå i vilket sammanhang som helst...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten